

Kalbin İlacı Allah'a İbadettir

– safdeha · 03 Ocak 2020

Bir yazı yazmaya başlayınca, mutlaka birileri üzüldükçe birileri sevinmektedir. Günümüzde değerler bazında iyi ve kötü o kadar belirgin değil. İnsan hiçbir şeyi okumuyor, bu yüzden de değişmiyor. Alışkanlıklarını yaşamak kolayına geliyor. Hep ben merkezli ve bencil yaşantı almış başını gidiyor. Bir söz söylediğimizde, bir şeye sahip olduğumuzda, bir yerlere gittiğimizde duygudaş olmuyoruz. Kimin karnı doyuyor, kimin geceleri uykuya geçiyor, kim mutlu ve huzurlu yahut acı çekiyor umurumuzda da değil. Adı yeter ki eğlence olsun zengini fakiri el ele verip horon tepiyor, mahrem namahrem çizgisi eriyor, Hangi dindenmişsin kimse umursamıyor... Kısacası oyun olsun, yeter ki eğlence olsun. Birisinin eğlencesine müdahale etseniz başınız oldukça derde giriyor.

Allah Kur'anda verdiği ilk emri "Oku..." olması bir tesadüf değil... İlk emir ne namaz kılmak, ne zekât vermek, ne şu ne bu değil, "Oku..." Sonrada diyor ki ben sizi amelimize göre sorgulayacağım. Yani okuduğunuzu yaşayın diyor. Peki, bir Müslüman ülkede Kur 'anı okuma oranı olmayana göre nasıldır ki... Rakam vermek yerine, berbat kelimesini kullanmak istiyorum. Mesela Kur 'anı okuyan çok ama onun ne dediğini anlayan veya merak eden yok. Kur'an Arapça okunurken manasını anlamayarak ağlayan çok ama meal okuyup da ağlayan yok. Gerçi meal okuyanda çok çok az. İnsan anlamadığı neye ağlar, niçin ağlar ki? Kim bilir okunan ve ağladığı ayetler içinde müjdeliler vardır...!

Kur 'anı okuyun. Türkçe meal ve tefsiri okuyun. Onu okuyarak saygı gösterirsiniz ancak... Hani belden yukarıda, abdestli okuyun derler ya- ki bu daha faziletlidir, bunsuz da okuyun... Yeter ki içinde size ne emrediliyor öğrenin. Kurallara ve teferruatlara takılmayın. Kur 'anın indirilme amacı rahmet içindir. İnsanlığa nimetleri sunması içindir. İnsanlık, adam gibi adam oluşunu anlaması içindir. Toplumda düzeni sağlar, aşkı yayar, savaşı dur der ki, karıncayı dahi öldürmeye korkar insan... Hz Ömer ve yanında ki kölesi gibi, Kudüs'ün fethine giderken kölesiyle bir tane deve olması nedeniyle, yoruldukça o deveye bir bir bilmeleri, köle-halife ayrımı olmaksızın, adaletli olmaya yöneltir kişiyi...

Eğer insanlar Kur 'anı okusa bu şekilde yaşasa, ne yazarsak yazalım kimseye dokunmazdı yazdıklarım. Konusu asla bir uyarı yazısı olmazdı. İçinde habire şikâyetler dizilmezdi. İçinde Hukuksuzluk aranmazdı. Kimse övgüye ya da adaletsizliğe meydan vermezdi. Alınmış hiçbir karar başkasının ayağına çelme olmazdı. Kişiler eleştirilmezdi, kusur aranmazdı, doğrulara yanlış denmezdi... İçinde ne sitem olurdu ne de kıskançlık! Yaşam Allah'ın elindeymiş gibi o kadar mükemmel işlerdi. Hani savaşa giden hükümdarın, ülkesini emanet ettiği komutan, bu emanete hıyanet ederek ülkenin yönetimini ele alması gibi ihanetler, güvensizlikler, darbeler olmazdı. Aynı dili konuşur, sanatı ve yaşam kültürümüzü her an yeniden keşfedilen renkle ve ışıkla süslerdik.

Kur 'anı okumak günümüz insanına sanki ölüm... Hala direniyor insan. Hani yaşlılık bana bastığında,

hacca giderim, tövbe ederim kendimi kurtarırım, ya da kıl beşi kurtar başı ne işin var başka şeylerle, ya da burnunu ne diye insanlığın özel çöplüğüne sokuyorsun... Gibi şeylerle beni eleştirebilirsiniz. Ama İslam dini kendini bir odaya kapatıp, sadece ibadet edilsin diye indirilmedi. Öğrendiğini anlatmak, örnek olmak ve tebliğ etmek herkesin de vazifesi... Bizim yaşadığımızı karşımızdaki insanın aynasından görebilmeliyiz. O yansıyan ayna aynı görüntü ya da sesi iletmeli, iletene kadar yazmalı, yaşamalı ve okumalı... Allah'ın makamında okuduğunu yaşayan hep itibarlıdır.

Bir mahallede hırsız varsa, bana ne diyene bir gün ona da musallat olma ihtimali muhtemeldir. O hırsız bulup, o mahalleye bir daha girmemesi için her şeyi yapacağız. "Oku..." diyeceğiz, beraber yaşayacağız, birbirimize ayna olacağız... Havayı alırken aldığımız haz gibi aynı ibadeti yaşamaya heves edeceğiz. İnsan havasız yaşayamıyorsa bedenen, ibadetsiz de ruh yaşayamaz. Kalbin ilacı Allah'a ibadettir çünkü... İnsan ilk önce kalbine şifayı bulup yaşamalı sonra da bedenini beslemelidir. Ruhsuz beden ölüdür...

"Oku!" lütfen... Aynı yaşam kültürü içinde, aynı havayı teneffüs eder gibi yaşlanalım olmaz mı?

Saffet Kuramaz